

en større frihed og nogle rettigheder, som kunne være gode at få.

Fru Sophie Hæstorp Andersen udstiller endnu en gang paradokset: Hvor vil man hen? Vil man have fuldtid og kun fuldtid, for det er det eneste, man kan leve af, eller vil man have muligheden for at kunne gå på deltid?

Jeg bliver nødt til at sige, at hvis lønmodtagerne er forvirrede over argumenternes vidde i forhold til modstanden mod det her forslag, så kan jeg så sandelig godt forstå det.

(Kort bemærkning).

Carsten Hansen (S):

Jeg fik før et svar, hvor hr. Ulrik Kragh kunne afvise, at der var et led imellem det med flygtninge/indvandrer aftalen og deltidsloven. Men kan hr. Ulrik Kragh fuldstændig afvise det? Kan han fuldstændig afvise, at det var en handel imellem de her to partier? Det kunne jeg godt tænke mig at høre.

Det andet, jeg kunne tænke mig at høre om, er dette med, at der har været rejst tvivl om, hvorvidt man kan få sin tillidsmand med. Vil hr. Ulrik Kragh bekræfte, at hvis arbejdsgiveren ikke ønsker, at tillidsmanden skal være med, så kommer tillidsmanden ikke med til de her forhandlinger om deltid? Det vil sige, at tillidsmandsbeskyttelsen ikke gælder, når det er lovgivning. Kan hr. Ulrik Kragh bekræfte det?

Og kan hr. Ulrik Kragh bekræfte, at man faktisk kan ændre en fuldtidsstilling til deltidsstilling, dagen efter at et menneske er ansat? Det vil sige, at den beskyttelse, der ligger, er fuldstændig hul og intet værd i forhold til det her.

(Kort bemærkning).

Bjarne Laustsen (S):

Hr. Ulrik Kragh siger, at den skræmmekampagne, som man mener foregår, er sat i værk af Socialdemokratiet, og at vi har bedt en masse folk fra hele landet om at komme ind i Arbejdsmarkedsudvalget og fremsige nogle tanker. Det er noget i den retning, hr. Ulrik Kragh siger. Det er ingenlunde tilfældet.

Jeg synes, at det, Venstre giver udtryk for, er en total mangel på respekt over for det folkelige demokrati, nemlig at enhver borger i dette land har ret til at komme med sine ytringer og give sig til kende.

Men jeg har jo ikke fået noget svar på, hvordan det egentlig kan være, at man taler så meget

om bevisbyrde osv. Når vi spørger, om man tror, at der er nogle, der vil blive fyret med den begrundelse, at de ikke vil gå på deltid, så har samtlige deputationer sagt: Der er ikke nogen arbejdsgivere, der er så dumme eller så ubegavede, at de ikke kan finde ud af at bruge en anden begrundelse.

Så uanset hvad man taler om, er det et indgreb, og så vil den dér retsstilling og den beskyttelse, som man siger ligger i det her ændringsforslag, ikke eksistere i virkeligheden. Men til gengæld giver man arbejdsgiverne ret til at afskedige folk og ret til at tvinge folk ned på deltid uden mulighed for at få godtgørelse.

(Kort bemærkning).

Jan Petersen (S):

Hr. Ulrik Kragh har jo fra morgenstunden fulgt op på beskæftigelsesministerens strategi fra i går, nemlig at nu skal vi så have den om skræmmekampagne. I det her land er det jo, som om det, vi siger, når man bliver politisk uenig med os, kaldes skræmmekampagne.

Men den monopolisering af sandheden, som hr. Ulrik Kragh og beskæftigelsesministeren her er ude i, vil de ikke lykkes med, for ud over at vi ikke mangler viden på området – vi er faktisk belastet af viden – har vi heller ikke instruktionsbeføjelser til danske arbejdspladser om, hvad der skal ske i dag. Vi har været under kraftig påvirkning netop også af mennesker, der har fingeren på pulsen med hensyn til, hvordan det danske arbejdsmarked fungerer.

Det babelstårn, hr. Ulrik Kragh og hans minister befinder sig i, er åbenbart ikke under samme påvirkning. Man tror, at man har et ligeværdigt forhold her, og man dokumenterer det ved at sige, at man har ændret på bevisbyrden. Jeg vil gerne bede hr. Ulrik Kragh fra denne talerstol garantere, at ikke én eneste dansk lønmodtager bliver tvunget på deltid efter det her lovforslag.

Kl. 14.25

Min påstand skal modsat være: Der bliver flere, der får sicilianske tilbud på det danske arbejdsmarked, når det her lovforslag er vedtaget, for hele pointen er jo at gå uden om aftalesystemet og den beskyttelse, der er dér. Man vil opheve bestemmelser, hvis formål ikke er at forhindre mennesker i at kunne noget, men at beskytte dem mod overgreb fra deres arbejdsgivere, altså de få brodne kar, der måtte være, som hr. Ulrik Kragh jo har indrømmet.